

80
Indoch
2028
(9)

TRƯỜNG - VÔ - DIỆM

DEPT LEGAL
INDOCHINE
N° 19/66

Soạn giả Đào Sĩ

Xuất bản tại PHÙ-VĂN-ĐƯỜNG Lô Hàng Gai Hanoi

SỐ

1934

1 XU

9 80 2028

MÁI DĨEM

1944

19/00

...

CHUNG - VÔ - ĐIỂM SỐ 9

Nước Yên đem đàn thử nước Tê

Án-quân sư nói vừa rút nhời, chợt cơn gió đưa tới một tờ thiếp có mấy hàng chữ sau đây .

«Vô-diệm, tạm vài hàng chữ báo cho Tề chúa được hay, nay bệ hạ có việc mà lại Lãn-cung đề yêu cầu tôi giúp, thì cũng nên làm lễ quý tại trốn này, trong hạn ba ngày mới mong cửa mở»

Án-quân-sư vội bước lại rồi tâu với Tề vương rằng .

Bệ hạ cũng vì nghi việc nước là nhơn ân chúa-thượng đành liều, nhân nhục một phen. để các điều được hoàn hảo.

Đang lúc Tề-tuyên bối rối, không biết làm thế nào được thôi thì cũng đành phải liều mình mà quý xuống cửa Lãn-cung cầu khẩn.

Chưa biết Tề-tuyên cầu khẩn ra sao xem hồi sau sẽ rõ.

* *
*

HỒI THỨ 18

Vào lãn-cung Tề-tuyên chịu nhục
Giữa triều đường Vô-diệm hỏi xử

Nói về Chung-vô-diệm ở trong Lãn-hung giả tảng không biết để cho Tề-tuyên quỳ đến nửa đêm rồi mới sai thần thổ-địa mở cửa.

Bấy giờ trống lầu đã điểm canh ba, vua tôi Tề-tuyên đang quỳ thì thấy cửa cung mở ra lấy làm mừng lắm bèn sai nội giám sách đèn để Ân-anh đi trước vào bái yết Vô-diệm.

Khi ấy Vô-diệm trông thấy Ân-anh bèn hỏi rằng .

Nay tiên sinh vào đây có việc chi mà tối tăm thế này cũng đi ?

Ân-anh chỉ lại sau lưng mà tâu rằng . Muôn tâu Quốc-mẫu, hạ thần theo ý chúa công vào đây thăm Quốc-nãi.

Ân-anh vừa nói rút lời thì Tề-tuyên liền bước lên làm bộ vui cười mà nói rằng .

Ngự thể đừng nên cố chấp, nay trẫm biết lỗi thì việc đã qua rồi, vậy phải vào đây xin lỗi ngự thể và mời rakhỏi chốn Lãn-hung . . .

Vua nói chưa dứt nhời, vô Diệm cá-dận mắng rằng :

Người là bực hôn quân bất nhân cứ đã đây thiệp vào chốn lãnh-cung, lại còn hạ lệnh cấm tuyệt đồ ăn uống muốn cho thiệp làm ma đói hay sao.

Hiện bây giờ khẩn cấp làm lãnh đến cầu thiệp, nếu thiệp chết ra thì lấy ai mà cầu cứu ? thời, người đã biếm truất thiệp hạ ngục, thì cứ ở cho trọn hạn kỳ chứ thiệp quyết không chịu ra,, mời người cứ việc về ngay, nếu ngồi lâu thì sẽ bị nhục.

Vua Tề nghe nói thế không biết giả như thế làm sao. Âm-ach thấy vậy bèn quý xuống lầu rằng :

Quốc-mãu bầy rộng lượng từ bi mà tha thứ cho thân hạ, để thân hạ ngàn kiếp một đôi lời.

Chung-hạ nói , Ta cho phép người có việc gì thì cứ lâu can chi mà ngại.

Âm-ach nói , Nhân nay Yên-vương sai sứ mang một cây đàn sang gọi là Ngẫu-thư-cầm muốn thách nước ta gảy thử như không có ai gảy được, thì phải xuống thăm tiểu cống Nhưng khó thay cả triều văn võ không ai là người gảy được, bởi vậy

Chúa-công đem ngày ngấu ngại chưa biết giả lời sứ-giả ra sao, kẻ thâu hạ thấy thế nên phải tâu cùng chúa công vào đây cầu cứu đến Quốc-mẫu xin Quốc-mẫu nghị đến Sơn hà sã tắc nhà Tề mà ra giúp đỡ cho.

Tuyên-vương cũng nói tiếp. Vậ nhà Tề ngày nay còn mất, đời trông cậy ở ngư thế cả, lời xưa có nói, nhà nghèo mới biết lòng con hiếu, nước loạn mới biết tôi trung. Tôi trăm xin ngư-thê bỏ qua lỗi trước mà vì trăm giúp cho thiên-hạ thái-bình, nước nhà bền vững, thì cái ơn sãi nghĩa nặng ấy, muôn nghìn năm trăm nguyện khắc cốt minh tâm.

Quân-sư An-anh lại quỳ tâu,

Xin Quốc-mẫu lấy giang sơn làm trọng, nếu nay không thuận tình ra giúp thì cơ-nghiệp Tề ắt sớm muộn sẽ về tay người khác.

Chung-hậu thấy vua tôi Tề-tuyên thực lòng khẩn nài, cũng tỏ tình thương bề đáp lại rằng,

Vì lòng quân sư trung trực mà thôi, chứ như Tề-vương vốn lòng đen bạc, dẫu thỏ.

mắt rắn, mũi chim oanh tương mạo rất vô
ân bội nghĩa, chẳng phải bực nhân quân.
lưng co vai mỏng. đi tựa chim hạc, cử
chỉ thêm bạc ác bất lương, thật chẳng xứng
vì Thiên-tử. Còn Ác quân sư vốn vẫn gan
đồng da sắt, một bực nghĩa khí trung-thần
nên ta cũng vì tình mà ra giúp việc ấy.

Tayên-vương thấy Chung hậu chuẩn
lời lòng mừng khôn siết liền cả cười mà
nói rằng,

Ngự thể chế trăm xấu xa cũng phải,
nhưng mà sánh lại với dung mạo của ngự
thê thì lại còn hơn trăm mấy phần thật
là, « Thọ Tào trên người mà khiến nên quý
sư Quốc-vương khéo kết duyên cùng dạ
xoa quốc-mẫu rất xứng lứa đôi.

Nói xong cười âm mãi lên. Vô-diệm
cũng bật cười dồi dạ làm vui.

Ach-anh biết ý liền tâu.

Muôn tâu Quốc mẫu, nay trống lầu đã
điêm canh năm, xin Quốc-mẫu về Chiêu-
dương-cung, thay đổi áo xiêm, đề ra triều
trả lời cho Yên-sư.

vua Tề cũng đến gần mà cạn nhẽ yên

cần. Chung-bậu mới chĩa ra khỏi lãnh cung trèo lên phượng liễn, cung nga thái giám ủng hộ về cung, còn Tề-vương với An-anh vua tôi đều về đại điện.

Về đến Chiêu-dương-cung Chánh-bậu thay đổi y phục xong rồi lại lên kiệu đi thẳng vào đại điện các quan văn võ đều ra bái yết.

Tề-vương cũng xuống ngai đón lên điện ngồi mà nói rằng :

Hện An quân sư đang ở nơi công sá, vậy thì việc này ngự thể định thế nào, cho trẫm được hay,

Vô-diệm nói, Xưa cho triệu Yên-sứ vào triều. Ngụy-tấn-anh được chỉ vào quý dưới đàn lừ làm lễ tham kiến rồi tâu rằng,

Hạ thần là Ngụy-tấn-Anh sứ thần Yên-quốc ra mắt Chánh-bậu nương-uương, cung chúe nương nương muôn tuổi,

Vô-diệm nói, Thôi miễn lễ cho Yên sứ được bình thân, ta hỏi nay nhà ngươi phụng mệnh Yên chúa qua đây dâng bảo vật chi. khá tâu ta rõ

Sứ Yên tâu ; Tiều bang tôi chẳng có

đâu bảo vật, nhân này vì ở nước ngoài dâng
chúa tôi một cây Ngã-tư-cầm, nguyên là
của báo chúa tôi trộm nghĩ rằng, Đại quốc
ân uy dầu khắp, vua thánh tôi hiền, đất cát
rộng rãi, dân giàu nước mạnh) lại thêm nhân
vật cũng nhiều, chúa tôi thường vẫn ham
mộ oai danh quốc mẫu pháp lực cao cường
lại thêm trí dũng nhất đời nên phải đem
dâng thượng quốc, quốc mẫu mà gây sao
đàn ấy kẻ được thì chúa tôi nguyện dâng
biểu sùng thâu, trăm năm tiến cống và mới
tránh được đao binh.

Thần hạ mong đợi ở đây cũng đã lâu
ngày, xin vương vương công nghị rồi cho kẻ
hạ thần về nước.

Chung-hậu nghe nói mỉm cười mà hỏi
Yên sứ rằng :

« Ta gây được đàn kèn thì làm thượng
quốc bằng không gây được thì phải thần
phục nước Yên người hay sao ?

Sứ Yên tâu, Tâu vương-wương chính
phái ạ .

Chung hậu nói, Thôi người hãy lui ra
Ngọ-môn rồi ta sẽ gây đàn cho mà nghe

Tấn-anh vâng lệnh lui ra Ngọ-môn chờ
nghe động tĩnh

*
HỒI THỨ 19
*

Dụng đài 9 tầng ở trước ngọc điện

Cầu thần 3 lần trên gác vãn đài

Nói về Ngụy-tấn-anh cáo từ lui ra cửa
triều rồi.

Tề-tuyên-vương liền quay lại hỏi Chung
vô-diệm rằng, Nay ngự thể liệu tính việc
này ra làm sao cho khỏi mất thể diện
nước Tề ta mới được.

Chung-vô-diệm tâu, Không ngại chi
việc ấy, xin bệ hạ không nêu tư lự mà
thêm hao tổn mình vàng

Tề-tuyên-vương nghe lời Chung-vô-
diệm nói mới yên lòng mà nói rằng:

Trẫm đây vẫn chặc ngự-thê gãy được,
cây Ngã-sư-cầm nhưng chẳng hay ngự-thê
định gãy ở đâu cho tiện.

Chung-hậu thừa- Bệ hạ cứ yên tâm
thần thiếp xin liệu tính khiến các việc

đều được hoàn mỹ

Nói đoạn truyền tìm nhiều thợ mộc dựng tòa đài cao chia trượng nơi phía trước Ngộ-môn dăng đèn kết hoa trông mọi vẻ, sao cho thực được trang-hoàng, mỹ-lệ lại phải bày nghi-lễ chính-tề và các việc làm trông được hoàn-thành nếu trễ thì khép tội trái quân mệnh, mà đem chính pháp

Chung-hật hạ lệnh xong thợ thuyền y lệnh, ai cũng hết lòng trọn hồn phận, lại còn truyền Hoàng-môn-quan thỉnh khắp mười một nước quan dân, với dân nước Tề chẳng luận người khoa-mục cùng trăm họ

Chẳng bao lâu dựng đài à mọi việc đều hoàn-toàn quan đốc-sông vào triều phục chỉ, kể Hoàng-môn-quan cũng vào tâu :

« Kể hạ-thần phụng mệnh nương-nương được thỉnh dân Tề và mười một nước chư-hầu, đã hội họp đủ, xin lệnh trên chỉ phán.

Chung-hật truyền nội-giám chính bị kiện rỗng, xong cùng Tề-vương ngự ra

điện, dọc đường âm nhạc, bông trâm, nou nĩ, cờ quạt lộn màu pha xanh, đỏ, trắng tím, vàng, phứt chổa sứ thần lại yết kiến và tâu rằng :

« Kẻ thần hạ móng đợi ở Tề vốn đã lâu . ngày nếu vương-duong gầy đàn xong tôi xin về nước phục mệnh Yên-vương kéo lân người mong đợi.

Chung-hậu cười mà rằng- Ta gầy Ngã-tv-cầm trọn khúc thì cho nhà ngươi trở lộn về nước này hãy tạm lui ra phía trước đài mà chờ nghe ta gầy

Táo-anh được lệnh lui ra Chung-hậu thấy quan các nước quý hai bên đường chờ tiếp nghinh loan-giá, liền khiến Quang-lộc tự làm yến đãi các chư hầu rất hậu, còn nhân dân nước Tề cũng phải một niềm tiếp đãi tử tế.

Ha lệnh xong, Chung hậu ngoảnh lại nói với Tề-vương rằng :

Xin mời bộ-hạ hãy lui về An-cựe-điện nghỉ ngơi, mặc thần thiếp lên đài liệu việc là tất xong.

Tề-vương cười, dặn Chung-hậu rằng.

Ngự thể có lên đài, nên phải giữ gìn cẩn thận nếu sơ sẩy thì lại khó lòng, vì đài này cao lắm.

Chung-hậu thưa. Bệ-hạ cũng đứng quán ngại điều ấy, thân thiếp biết phép dắt vắn lên đài rất dễ dàng, nói đoạn thò vào tay áo lấy phiến thần liên phách dải lên mặt đất, truyền bọn cung nhân ôm đàn rồi cùng đứng lên trên tấm ấy, phù một hơi, tấm ấy tít thì thành mây, đem các cung nhân từ từ lên đài.

Các cung nữ lên đài xong, Chung-hậu đứng lẩm nhẩm đọc thảo chú, phút chốc một đóa hoa sen bay lại ánh sáng chói lọi lên ngời trên mà bay lên đài,

Thấy phép mẫu của Chung-hậu tài giỏi, Tề-tuyên hí hớn mừng thầm

Dân chúng các nước đứng xem ở dưới chân đài ai thấy cũng tỏ lòng kính phục.

Khi lên đến đài Chung-hậu khiến các cung nga đốt hương thắp đèn, rồi ra quỳ trước án yêu cầu thánh mẫu xuống giúp dạy bảo cho,

Phép tiên mẫu nhiệm một tấc thành
hông thấy tới tiên cung,

Nói về Ly-sơn Thánh-mẫu, hôm ấy
đang ngồi trong động chợt thấy gió thoảng
qua bầm độn biết ngay tự sự. Bèn đòi
các vị tiên-nữ vào bàn.

Sáu vị bèn cô bước vào cùng thưa, Thưa
Thánh-mẫu nãi-tư-cầm gây không sao kêu
được, xin Thánh-mẫu nghĩ kế chi phương
tiện mà giúp cho Vô-diệm thành công.

Thánh-mẫu bảo,

Việc này ta phải cậy Tây-vương-mẫu
mấy zoug được.

Nói đoạn phái tiên đồng coi động còn
Thánh-mẫu với các vị tiên cô, dặng vân
sang động Giao-trì Tây-vương-mẫu đang
ngồi trong Giao-trì-động. Chợt tiên nữ vào
thưa: Không biết việc chi hiện nay Ly-sơn
cung tiên nữ vừa sang đang chờ ngoài cửa
động. Tây-vương-mẫu lòng rất vui vẻ vội ra
chào đón mời vào phân ngồi chủ khách
ngồi chơi vương-mẫu truyền pha trà uống,
rồi hỏi Thánh-mẫu rằng,

Tiên-mẫu nay mới có thì giờ lại chơi,

chẳng hiểu có việc chi cần hỏi.

Thánh-mẫu nói, Đã lâu nay em mới lại cốt là đề thăm chị xin chi cho mượn cây Tiên-vĩ tiến cầm đem về dùng một chút việc xong xin hoàn lại.

Mượn đàn ấy về dùng việc gì tiên muội hãy nói cho ta rõ.

Thánh-mẫu thưa,

Nhân nước Yên sai sứ mang Ngẫu-tư-cầm sang, đề thử nước Tề xem có ai tài giỏi em vốn biết cây ngẫu-tư-cầm thì không ai gảy được. nay Mạo-doan-tình, Chung-vô-Diệm khẩn cầu em lại giúp nên em hỏi mượn chị Tiên-vĩ Tiên-cầm họa gảy thay đàn kia, đề giúp cho xuôi việc,

Nghe rõ tình hình, Tây-vương-mẫu liền khiến tiên-nữ vào lấy cây Tiên-vĩ cho mượn.

Thánh-mẫu tay cầm cây đàn, tỏ nhời cảm tạ xong giao cho tiên nữ mà dặn rằng. Các người hãy mau cưỡi mây bay xuống Đông-tề, dùng cây Tiên-vĩ này đề giúp cho vô-diệm.

Vâng lệnh các vị tiên nữ liền bái tạ rồi cưỡi mây bay xuống Đông-tề.

Thánh-mẫu cũng cáo biệt Vương-mẫu mà về Ly-sơn-Đông.

Nhắc lại các vị tiên-cô sau khi từ biệt Giao-trì, cưỡi mây bay thẳng đến vãn đài thì hạ xuống.

Đang lúc Chung-hậu khẩn vái trước đàn, bỗng thấy các tiên cô xuống đài, lòng mừng hơn hở, vội vã ra chào mời,

« ☉ »

HỒI THỨ 20

Ba tiên cô xuống giúp gảy đàn

Vua tề-tuyên thưởng công trước điện

Nói về các vị tiên nữ truyện lại là mình vâng lệnh Thánh-mẫu mang đàn xuống giúp, Nghe xong câu truyện, Chung-hậu lòng mừng khôn siết, vái lên không trung tạ ơn Thánh-mẫu lại hỏi thêm rằng :

Cây tiên-vĩ--cầm này tiếng kêu xa chừng bao nhiêu dặm ?

Tiên-nữ đáp .

Đàn này vốn làm từ thượng cổ, đến đời vua Nghiêu, Thuấn trị vì, nhân thấy kêu

to, mới đặt tên là Xung-thiên-cầm. Khi vua Thuần sắp băng hà, người sai đem dung Tây-vương-mẫu thanh âm xa trăm dặm khi gầy chị em tôi dùng thêm phép thuật nên tiếng kêu xa ba trăm dặm. Bây giờ ta hãy dự tính, lúc vào việc càng dễ thi-hành, vậy chớ nữa chị ôm cây Ngẫu-tu-cầm giả cách gầy, còn chị em tôi gầy ở trên mây gầy cây Tiên-yĩ-cầm, chắc việc ấy không khi nào bại lộ.

Bàn tính xong các công việc rồi Chung hậu sai cung-nhân dọn một tiệc tray mời các vị tiên cô vào dự.

Bữa tiệc tan giờ vừa đúng buổi chửa các vị tiên bảo Chung-chánh-hậu.

Hẹn đã chửa rồi ầu ta kịp bắt đầu làm việc đi thôi.

Nói đoạn cùng bay ngay, ẩn trong đám mây trên nóc vân-đài chờ Vô diệm ôm đàn là ứng theo cung điệu.

Chung-hậu ngồi trên vân-đài, trông rất oai nghiêm, hai bên có các cung-ngã, kẻ kiếm người quạt đứng hầu,

Sắp đặt xong các việc đầu đây Chung

Tirage 1.000 Exemplary